

het gehele lichaam dagelijks wassen met Betadine-jodiumshampoo of Halamidzeep.

Uit het onderzoek van *Jeremiasse* en *De Vries* is gebleken dat penicilline per os in de door hen gebruikte dosering, furunkels niet sneller doet genezen dan wanneer men uitsluitend uitwendige therapie toepast. Er zijn geen aanwijzingen dat andere antibiotica dat wel kunnen. Volgens mijn mening kan een zeer langdurige toediening van lage doses tetracycline of erythromycine bij een hardnekkige furunkulose een gunstig effect hebben, doch mijn ervaring hiermee is nog te gering om hierover een definitief oordeel te geven.

Indien iemand één furunkel heeft, geven wij in het algemeen inwendig geen antibiotica, tenzij de patiënt koorts heeft of interne afwijkingen (bijvoorbeeld influenza) een antibiotische bescherming wenselijk maken. Bij furunkulose kan men verder overwegen stafylokokkenfosfaattoxoid te geven. Het gunstige effect hiervan kan echter slechts „besccheiden” worden genoemd (*Tasman* en *Deveer*).

Samenvatting: Het resultaat van een kleine enquête onder huisartsen betreffende de behandeling van impetigo, wratten en furunkels wordt besproken. Aan enkele aspecten, zoals het al of niet geven van antibiotica per os bij impetigo en bij furunkels wordt bijzondere aandacht besteed.

Summary. The treatment of three common skin affections: impetigo, verrucae and furuncles. The result of a small inquiry among general practitioners concerning the treatment of impetigo, verrucae and furuncles, is discussed with special reference to some aspects such as prescribing or not prescribing oral antibiotics in impetigo and furuncles.

Jeremiasse, H. P. en H. R. de Vries (1961) Ned. T. Geneesk. 105, 367.

Rasmussen, K. A. (1958) Acta derm.-venereol. 38, suppl. 39.

Stauffer, H. (1957) Dermatologica (Basel) 115, 406.

Tasman, A. en J. M. Deveer (1965) huisarts en wetenschap 8, 389.

Young, A. G. en N. Weiffenbach (1959) Dermatologica (Basel) 118, 74.

Vries, H. R. de (1960) Ned. T. Geneesk. 104, 2482.

Werff, E. v. d. (1952) Een onderzoek naar huidangiomen bij schoolkinderen. academisch proefschrift, Amsterdam.

Werff, E. v. d. (1959) Ned. T. Geneesk. 103, 1204.

HUISARTS EN LITERATUUR*

Documentatie G.O.Z.

De door het Gemeenschappelijk Overleg van Ziekenfondsorganisaties uitgegeven DOCUMENTATIE is een van de meest bescheiden periodieken, die ons land kent. Het bestaat als regel uit niet meer dan acht kleine pagina's, heeft geen omslag, en foto's of tekeningen zal men er tevergeefs in zoeken. Toch heeft de GOZ-Documentatie in de ziekenfondswereld — en zelfs daar buiten — een goede naam. Waarschijnlijk komt dat juist door de eenvoud waarmee het blaadje wordt gepresenteerd. Eenvoud mag dan misschien niet altijd het kenmerk van het ware zijn, in dit geval is de eenvoud bepaald een eerste voorwaarde voor het bereiken van het doel. Met de uitgave van Documentatie beoogt het Gemeenschappelijk Overleg van Ziekenfondsorganisaties namelijk de lezer in zeer kort bestek een overzicht te geven van al hetgeen zich in een bepaalde periode in en rond het ziekenfondswezen heeft afgespeeld. Dat is vaak heel wat en slechts weinigen zullen tijd en zin hebben om dat allemaal precies te volgen. Wie van ons, die er niet beroepshalve toe verplicht is, zou eraan (kunnen) denken om geregeld Kamerstukken, rapporten, nota's en dergelijke te bestuderen en en passant ook nog even stapels tijdschriften door te nemen? Maar dat behoeft ook niet, dat doet de GOZ-Documentatie voor u.

* Zie (1966) huisarts en wetenschap 9, 2.

Elke maand geeft het blaadje beknopte uittreksels van allerlei belangrijke zaken met betrekking tot het ziekenfondswezen en de sociale wetgeving. In een beperkt aantal regels wordt aan tal van zaken aandacht geschonken. Zo stelt het GOZ geïnteresseerden in de gelegenheid op eenvoudige wijze kennis te nemen van de meest belangwekkende ontwikkelingen op het terrein van het ziekenfondswezen en van de sociale wetgeving. Het blad beperkt zich uiteraard tot de hoofdzaken, maar tracht daarbij wel zoveel mogelijk tot de kern door te dringen. Daarbij neemt het blad de grootst mogelijke objectiviteit in acht: het registreert slechts wat anderen zeiden of schreven en voegt daaraan eventueel enkele zakelijke verklaringen of cijfers toe. Een eigen opinie verkondigt het blad niet; het is een echte „Documentatie”-uitgave.

Een jaarabonnement op Documentatie kost f 3,—; vele ziekenfondsen hebben de (goede) gewoonte hun medewerkers het blad gratis toe te zenden. De indruk bestaat dat deze toezending als regel zeer op prijs wordt gesteld.

De redactie-commissie van de GOZ-Documentatie wordt gevormd door bestuursleden van alle ziekenfondsorganisaties. Redacteur is H. C. v. d. Hoeven; het redactie-adres luidt Biltstraat 198, Utrecht.